

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323202940
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1323202940.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Valérie Kleinovej, ml., v právnej veci žalobcu: ELAG Slovakia, s.r.o., so sídlom Heydukova 12 - 14, 811 08 Bratislava, IČO: 35 908 513, zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: CIVILCO MKH, spol. s r.o., so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, IČO: 35 721 154, zastúpený: JUDr. Stanislav Melišek, advokát so sídlom Sabinovská 8, 821 02 Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 70Cb/10/2023-52 zo dňa 17.07.2023, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. 70Cb/10/2023-52 zo dňa 17.07.2023 potvrdzuje.

II. Žalovanému odvolací súd priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 70Cb/10/2023-52 zo dňa 17.07.2023 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s vymoženou čiastkou vo výške 12.424,06 €, vymoženej od žalobcu v exekučnom konaní č. 332EX 4/23, na základe exekučného titulu vyplývajúceho z rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/12/2021-246 zo dňa 28.09.2022, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č. k. 25Cb/5/2018-167 zo dňa 14.08.2020, a to najmä zdržať sa jej vyplatenia, darovania, započítania, vypožičania, požičania alebo jej iného použitia, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Obdo/10/2023, alternatívne uloženia povinnosti žalovanému zložiť čiastku 12.414,06 € do úschovy na súde, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Obdo/10/2023 a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Súd prvej inštancie uviedol, že vo veci vedenej na jeho súde pod sp. zn. B1-25Cb/5/2018 súd rozsudkom č. k. 25Cb/5/2018-167 zo dňa 14.08.2020 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 6.000,- € od 02.07.2015 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Cob/12/2021-246 zo dňa 28.09.2022 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný dňa 05.01.2023 podal proti predmetným rozsudkom dovolanie, pričom zároveň požiadal o odloženie vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu až do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu z dôvodu, že môže utrpieť škodu v dôsledku nezákonného rozhodnutia odvolacieho súdu. Návrh na odloženie vykonateľnosti doplnil dňa 11.01.2023, kedy poukázal na skutočnosť, že v deň podania dovolania bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Obdo/10/2023 zo dňa 19.04.2023 odložil

vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu do právoplatného skončenia dovolacieho konania. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci došlo k vykonaniu exekúcie, t. j. v exekučnom konaní č. 332EX 4/23 bola od žalovaného vymožená čiastka vo výške 12.424,06 €.

1.1. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia je dostatočne opodstatnené, nakoľko dovolacie konanie momentálne prebieha a nie je vylúčená možnosť jeho úspechu, a to najmä vzhľadom na porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné pre bezodkladnú úpravu pomerov vo veci, na jeho nariadení má naliehavý právny záujem a nakoľko ide o spoločnosť so ziskom približne 120.000,00 € ročne, nariadením neodkladného opatrenia nevzniká obava, že by exekúcia mohla byť ohrozená. V tejto súvislosti poukázal na prechádzajúce špekulatívne konania iniciované žalovaným, a to konania vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 38Cb/69/2018 a sp. zn. 38Cb/20/2018, v ktorých odporca nemal procesný úspech. Zároveň tiež poukázal na bod 13. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/10/2023 zo dňa 19.04.2023, v ktorom dovolací súd dospel k záveru, že žalobca (v tamjšom konaní v procesnom postavení žalovaného) navrhol odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom súd prihliadol na obsah spisu ako celok, dovolacie námietky a výšku sumy tvoriacej predmet konania. Žalobca ďalej uviedol, že mu hrozí vznik škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu jeho práv, a to až do takej miery, ktorá je ťažko napravitelná, resp. nenapravitelná.

1.2. V kontexte § 324 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) žaloba konštatoval, že konkurencia neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia vychádza zo subsidiarity neodkladného opatrenia ako právneho nástroja všeobecného a špeciality zabezpečovacieho opatrenia ako právneho prostriedku špecificky určeného na zabezpečenie práv veriteľa v prípadnej exekúcii. V uvedenom prípade však nejde o ochranu veriteľa, keďže exekúcia už prebehla, ale ide o ochranu žalovaného ako povinného, od ktorého už bola vymožená čiastka pred ukončením konania vo veci. viedol, že za účelom skúmania účinnosti zabezpečovacieho opatrenia v predmetnej veci vyhľadával prostredníctvom webovej stránky katastra nehnuteľností nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, na ktoré by mohlo byť zriadené záložné právo v zmysle § 343 ods. 1 CSP, avšak žiadne neboli nájdené. Z uvedeného mal žalobca za to, že jediným spôsobom ako stabilizovať vzťah medzi stranami do ukončenia dovolacieho konania je zabezpečiť, aby žalovaný nemohol nakladať s vymoženou čiastkou žalobcu, prípadne, aby vymoženú čiastku uložil do úschovy súdu, čo je možné dosiahnuť práve nariadením neodkladného opatrenia, nakoľko zabezpečovacie opatrenie by nezodpovedalo požiadavke účinnej ochrany práv a právom chránených záujmov žalobcu. Podľa názoru žalobcu sú splnené všetky podmienky nariadenia neodkladného opatrenia, pričom v posudzovanom prípade je nutné zohľadniť skutočnosť, že nenariadením neodkladného opatrenia by škoda žalobcu bola väčšia, a to vzhľadom na nemožnosť navrátenia veci do pôvodného stavu. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za preukázané, že je dostatočne osvedčená existencia nevyhnutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, a teda sú splnené podmienky na okamžité nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP.

1.3. Súd prvej inštancie uviedol, že ťažiskovým argumentom navrhovateľa vo vzťahu k potrebe nariadenia neodkladného opatrenia bola skutočnosť, že medzi stranami v súčasnosti prebieha na Najvyššom súde Slovenskej republiky dovolacie konanie, v rámci ktorého dovolací súd uznesením zo dňa 19.04.2023 odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutých rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu, avšak v predmetnej veci už došlo k vykonaniu exekúcie, kedy od žalobcu bola vymožená suma vo výške 12.424,06 €. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení poukázal na to, že žalobca potrebu bezodkladnej úpravy pomerov videl predovšetkým v tom, že nie je vylúčená možnosť jeho procesného úspechu v prebiehajúcim dovolacom konaní. Žalobca vo všeobecnosti poukázal na skutočnosť, že mu hrozí vznik škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu jeho práv, a to až do takej miery, ktorá je ťažko napravitelná, resp. nenapravitelná, avšak podľa súdu prvej inštancie z návrhu ani k nemu pripojených dôkazov žiadnym spôsobom nie je zrejmé, akým spôsobom má k porušovaniu alebo ohrozovaniu práv a oprávnených záujmov žalobcu dochádzať. Mal za to, že skutočnosť, že dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti dovolaním napadnutých rozhodnutí, aj za predpokladu, že exekúcia už bola vykonaná, sama o sebe nezakladá nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobca je povinný osvedčiť skutočnosti zakladajúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami tak, aby zásah do sféry žalovaného, v danom prípade spočívajúci v zákaze nakladania so sumou vymoženou v exekúcii, na základe právoplatného exekučného titulu, resp. v jej zložení do úschovy súdu, bol primeraný a dostatočne odôvodnený. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci už došlo k vykonaniu exekúcie počas prebiehajúceho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, za účelom

osvedčenia nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia je žalobca povinný poukázať na také konanie žalovaného, ktoré by malo, resp. mohlo mať za následok vznik škody žalobcu.

1.4. V danom prípade nebolo podľa súdu prvej inštancie v konaní žalobcom nijako osvedčené, že by žalovaný mal úmysel, alebo realizoval akékoľvek úkony vo vzťahu k v exekučnom konaní vymoženej sume vo výške 12.424,06 €, ktoré by smerovali k nakladaniu s uvedenou vymoženou sumou vo forme jej vyplatenia, darovania, započítania, vypožičania, požičania alebo akéhokoľvek iného použitia v prospech tretej osoby. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zohľadňujúc povinnosť, ktorej uloženia sa žalobca vo vzťahu k žalovanému návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, je nevyhnutné rozlišovať medzi osvedčením reálnej hrozby, že žalovaný bude akýmkoľvek spôsobom nakladať s vymoženou sumou od žalobcu v exekučnom konaní a nepodloženou obavou žalobcu z takéhoto konania žalovaného. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplýval podľa súdu prvej inštancie žiadny úmysel žalovaného akokoľvek nakladať s vymoženou sumou v prospech tretej osoby odlišnej od žalobcu.

1.5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil ani bezprostrednú hrozbu ujmy na jeho strane, ktorá by prípadným konaním žalovaným žalobcovi mala vzniknúť. V konaní nebola osvedčená dôvodná obava žalobcu (ako žalovaného) v dovolacom konaní, by žalovaný vymoženú sumu - peňažné prostriedky vo výške 12.424,06 € nemal k dispozícii na ich (spätné) vyplatenie žalobcoviz titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak by takýto nárok bol oprávnený a dôvodný. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, nakoľko svoje právo odvodzoval výlučne z možnosti prípadného úspechu v prebiehajúcim dovolacom konaní, pričom však nešpecifikoval žiadne konanie žalovaného, z ktorého by bolo zrejmé, že v prípade žalobcovho úspechu v konaní o dovolaní by znemožnilo, resp. sťažilo vrátenie vymoženej čiastky žalobcovi. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v podanom návrhu neuviedol akúkoľvek potenciálnu hrozbu ujmy, ktorá by mu mohla vzniknúť nenariadením navrhovaného neodkladného opatrenia a ktorá by mohla mať za následok zmarenie jeho možnosti uchádzať sa konečnú súdnu ochranu.

1.6. Zdôraznil, že inštitút neodkladného opatrenia je odlišný od inštitútu odkladu vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu až do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu, preto pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musia byť žalobcom tvrdené a osvedčené základné predpoklady návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aby žalobca mohol byť v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný. V nadväznosti na uvedené, súd prvej inštancie dospel k záveru, že s poukazom na obsah povinnosti, uloženia ktorej sa žalobca domáhal, nie je v predmetnej veci daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán, alebo že existuje obava, že by exekúcia bola ohrozená.

1.7. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že žalobca neosvedčil dôvodnosť podaného návrhu, nakoľko nebolo osvedčené také konanie žalovaného, ktoré by odôvodňovalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, a teda nedošlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené.

2. Proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote dňa 04.08.2023 odvolanie žalobca, nestotožňujúc sa so záverom súdu prvej inštancie. Napadnuté uznesenie podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP a mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

2.1. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na to, že v danom konaní sú neproporcionálne následky vyvolané výlučne vo vzťahu k nemu. Mal za to, že prípadným nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k obmedzeniu povinnej osoby neprimeraným spôsobom a zároveň nebude vytvorený nenávratný stav. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že odklad vykonateľnosti je dočasným a preventívnym procesným úkonom súdu, ktorým sa na určitú dobu suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Takto plní významnú ochrannú funkciu, pričom napomáha predchádzaniu možného vzniku škody alebo akejkoľvek majetkovej ujmy. Táto môže mať podobu aj nemožnosti navrátenia do pôvodného stavu a s tým súvisiace procesy reparácie a satisfakcie. Uviedol, že v danom konaní bola uvedená ochranná funkcia odkladu vykonateľnosti narušená vykonaním exekúcie. Uložením žiadanej povinnosti možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha, resp. uloženie žiadanej povinnosti podľa neho predstavuje jediný možný prostriedok, ako napraviť narušenú ochrannú funkciu odkladu vykonateľnosti rozhodnutia.

2.2. Poukázal na to, že samotné stiahnutie peňažných prostriedkov z jeho účtu (napriek tomu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dodatočne odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia) predstavuje škodu, ktorá už vznikla. Mal za to, že už samotné stiahnutie peňažných prostriedkov z jeho účtu malo pre neho nepriaznivé účinky a vyvolalo neproporcionálne následky vo vzťahu medzi sporovými

stranami. Žalobca uviedol, že jediným spôsobom ako stabilizovať vzťah medzi sporovými stranami do ukončenia dovolacieho konania je zabezpečiť, aby žalovaný nemohol nakladať s vymoženou čiastkou, prípadne aby žalovaný uložil vymoženú čiastku do úschovy súdu. Poukázal aj na nepriaznivé hospodárske výsledky žalovaného a že z verejne dostupných informácií žalovaný v posledných dvoch hospodárskych rokoch nedosiahol zisk.

2.3. Žalobca mal za preukázané, že existencia nevyhnutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami je dostatočne osvedčená, a teda sú splnené podmienky na okamžité nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu v plnom rozsahu stotožnil s názormi súdu prvej inštancie, pre ktoré zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a považoval ich za vecne a právne správne. Žalobca podľa neho neosvedčil dôvodnosť podaného návrhu, nakoľko neosvedčil také konanie žalovaného, ktoré by odôvodňovalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi ním a žalovaným. Žalovaný nevykonával a ani nevykonáva žiadnu činnosť, ktorou by chcel zabrániť vráteniu už exekvovaných finančných prostriedkov v prípade svojho úspechu vo veci. Namietal, že svoju podnikateľskú činnosť vykonáva riadne a skutočnosť, že v roku 2022 nedosiahol zisk (na čo žalobca poukazoval) neznamena, že tento zisk nedosiahol, resp. nemal záujem (ako sa žalobca domnieva) dosiahnuť preto, aby zmaril práve údajné, možno niekedy v budúcnosti, v horizonte možno aj niekoľkých rokov, právo na vrátenie už exekvovanej sumy.

3.1. Namietal, že žalobca poukazuje na skutočnosť, že samotné stiahnutie peňažných prostriedkov z jeho účtu (napriek tomu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dodatočne odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia) predstavuje škodu, ktorá už vznikla, a že už samotné stiahnutie peňažných prostriedkov z účtu žalobcu malo nepriaznivé účinky pre neho a vyvolalo neproporcionálne následky vo vzťahu medzi sporovými stranami. Tieto skutočnosti však žiadnym spôsobom nepreukázali ani neosvedčili. Stiahnutie finančných prostriedkov z účtu by mohlo predstavovať škodu až vtedy, keby bolo v dovolacom konaní preukázané, že žaloba podaná žalovaným na zaplatenie sumy 6.000,- € s prísl. bola nedôvodná. Poukazuje na to, že zatiaľ bolo meritórne rozhodnuté tak, že žaloba bola dôvodná a teda exekúcia mohla byť vykonaná. Keďže žalobca bližšie neuviedol, čo znamená „vyvolanie neproporcionálnych následkov vo vzťahu medzi sporovými stranami“, je ťažko sa k tomu vyjadriť. Pokiaľ tým myslel, že si žalovaný dovolil podať návrh na vykonanie exekúcie, a že táto bola aj vykonaná, nemôže sa s tým žalovaný stotožniť. Exekúcia bola vykonaná v súlade s právom na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdov, a teda podľa žalovaného právne nemohla vyvolať neproporcionálne následky vo vzťahu medzi sporovými stranami. Nie je a nemôže byť na ujmu žalovaného, že nečakal na rozhodnutie dovolacieho súdu (ktorý doteraz o veci nerozhodol) a podal návrh na vykonanie exekúcie po potvrdení právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. V zmysle platnej a účinnnej právnej úpravy v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v danom prípade navrhovateľ odvodňoval svoj návrh potrebou bezodkladnej úpravy pomerov. V každom prípade však navrhovateľ musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktoré mu sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť navrhovateľa pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčeného a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá navrhovateľovi povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktoré mu sa má poskytnúť ochrana, čo môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dokladmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

13. Pre úspech návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje existencia naliehavosti potreby predbežnej úpravy, ktorá zároveň musí byť dostatočne osvedčená. Inštitút neodkladného opatrenia plní zabezpečovaciu a preventívnu funkciu a predstavuje prostriedok na dočasné riešenie a úpravu situácie, ktorá nastala medzi stranami sporu, a to v prípade, ak existuje obava ohrozenia exekúcie, alebo potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, resp. ak by strane vznikla ujma, a to nenahraditeľná, prípadne už vzniknutá ujma by sa zväčšovala. Zmyslom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne riešiť situáciu, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah súdu, odôvodnený nevyhnutnou potrebou dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavou z ohrozenia exekúcie. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie zákonných formálnych a vecných predpokladov pre jeho nariadenie. Úspech navrhovateľa neodkladného opatrenia si vyžaduje jednak osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu a tiež to, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe úpravy pomerov. Podmienkou pre vyhovieť návrhu na jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo navrhovateľa reálne ohrozené. Je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie hrozby nenahraditeľnej ujmy navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Aj v prípade, ak sú splnené formálne a vecné predpoklady vyžadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu (odporcovi) alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje. Miera osvedčenia potreby nariadenia neodkladného opatrenia sa riadi práve naliehavosťou posudzovanej vzniknutej situácie. O potrebe neodkladnej úpravy teda nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno - osvedčenie nároku) v tomto smere je výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia.

14. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na právne odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorým sa plne stotožňuje a konštatuje správnosť týchto dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

15. V danej veci odvolací súd totožne s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca dôkazné bremeno o potrebe nariadenia práve takto navrhovaného neodkladného opatrenia dostatočne neosvedčil.

16. Žalobca v intenzite potrebnej pre účely úspechu v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil existenciu takého správania žalovaného, ktoré by viedlo k presvedčeniu o potrebe nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia a tiež k tomu, že iba navrhované neodkladné opatrenie je jediným logickým právnym prostriedkom na predídenie ujmy žalobcovi. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca neosvedčil ani bezprostrednú hrozbu ujmy na jeho strane, ktorá by prípadným konaním žalovaného žalobcovi mala vzniknúť. V konaní nebola osvedčená dôvodná obava žalobcu, že v prípade úspechu žalobcu (ako žalovaného) v dovolacom konaní, by žalovaný vymoženú sumu - peňažné prostriedky vo výške 12.424,06 € nemal k dispozícii na ich (spätné) vyplatenie žalobcovi z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak by takýto nárok bol oprávnený a dôvodný.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca svoje právo odvodzoval výlučne z možnosti prípadného úspechu v prebiehajúcom dovolacom konaní, pričom však nešpecifikoval žiadne konanie žalovaného, z ktorého by bolo zrejmé, že v prípade úspechu žalobcu v konaní o dovolaní by znemožnilo, resp. sťažilo vrátenie vymoženej čiastky žalobcovi. Žalobca v podanom návrhu neuviedol potenciálnu hrozbu ujmy, ktorá by mu mohla vzniknúť nenariadením navrhovaného neodkladného opatrenia.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobcu, nakoľko má za to, že neosvedčil dôvodnosť tvrdených skutočností na účely vydania uznesenia o neodkladnom opatrení. Pokiaľ ide o konkrétne odvolacie námietky navrhovateľa, tieto vyhodnotil odvolací súd za neopodstatnené. Ako už konštatoval odvolací súd vyššie, žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opisom skutočností neodôvodnil potrebu neodkladnej súdnej ochrany a bezodkladnosť právnej úpravy pomerov.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).